

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/259/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222593
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117222593.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne L. Č., T. XX.X.XXXX, H. K. XXX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému AB 2 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 572 79 667, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 370,71 eura, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.10.2017 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 370,71 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19C/34/2015 súd vyhovel žalobe v časti 863,45 eura a vo zvyšku, t.j. 370,71 eura žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Keďže teda je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok iba na zaplatenie tej sumy, ktorá doposiaľ z poskytnutého úveru nebola uhradená a to je suma 863,45 eura s príslušnými úrokmi z omeškania od 12.1.2013, teda po uplynutí 15 dní na plnenie v zmysle zosplatennej splátky v zmysle výzvy na splatenie celého úveru. V prevyšujúcej časti súd teda žalobu zamietol“. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 728,40 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení namietal nesplnenie podmienok hypotézy právnej normy. Rozhodnutie sp. zn. 19C/34/2015 nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný zastáva právny názor, že nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol o zamietnutí žaloby možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, ale len také, z ktorého je zrejmé, že žalovaný skutočne porušil tento zákon o ochrane spotrebiteľa. Z účelového výkladu právnej normy vyplýva, právo spotrebiteľa na službu a výrobok, ktorý nemá vady, ak služba alebo výrobok má vadu a spotrebiteľ sa domôže ochrany svojich práv, spotrebiteľovi prináleží náhrada škody a/alebo finančné zadostučinenie od zodpovednej osoby. Účelový výklad predmetnej právnej normy „na právo na bezvadné plnenie“ dokresľuje aj odkaz na poznámku pod čiarou predchádzajúcej právnej úpravy t.j. § 26 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane

spotrebiteľa, ktorá príkladom menuje osobitné právne predpisy, z ktorých môže dôjsť k porušeniu práva. Jedna sa o predpisy správneho práva, ktoré ukladajú nároky na poskytnuté výrobky a služby spotrebiteľom, tak aby boli bez väd, a aby neohrozovali zdravie a bezpečnosť spoločnosti a jednotlivca. Predmetom právneho vzťahu strán bolo poskytnutie finančnej služby - úveru za dohodnutú odplatu a teda finančného zadostučinenia, by sa spotrebiteľ mohol domáhať len vtedy, ak pred súdom preukáže (domôže sa), že finančná služba bola poskytnutá vadne, čo sa nestalo. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania. Žalovaný taktiež namietal vznik ujmy a primeranosť zadostučinenia. Tvrdenie žalobkyne, že požaduje finančné zadostučinenie „vo výške 370,71 eur“ považuje za vrcholne nedôvodné a v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka, keďže považuje takýto výkon domnelého práva žalobkyne za v rozpore s dobrými mravmi, s ohľadom na pôvodnú hospodársku kauzu zmluvného vzťahu, a to požičanie peňazí za odplatu, ktoré žalobkyňa dobrovoľne nevrátila a v pôvodnom konaní sp. zn. 19C/34/2015 nebola ani procesne úspešná. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/1397/2014 zo dňa 23. 02. 2016, v ktorom krajský súd uviedol, že „pokiaľ zákonodarca do ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa zakotvil možnosť domáhať sa primeraného finančného zadostučinenia v súvislosti s porušením práv spotrebiteľa, nemal tým na mysli, že takýto nárok automaticky vyplýva zo zákona, bez toho, aby spotrebiteľ preukázal základné predpoklady úspešného uplatnenia tohto nároku ...(…)… Z uvedených dôvodov je dostatočnou satisfakciou pre navrhovateľku určenie, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy je potrebné považovať za úver bez poplatkov a bez úročný.“ Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č.k. 14Co/91/2012-141 zo dňa 10.10.2013 uviedol: „ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný už bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím vzhľadom na ciele a účel aký vyplýva z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka prípadne určovať ešte neprijateľnosť zmluvných podmienok. Neobstojí v tomto smere ani odkaz nato, že by to založilo nárok na finančné zadostučinenie“. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 11Co159/2015 zo dňa 25.5. 2015, uviedol, „že z hypotézy § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie ...(…)… Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti. Z hypotézy citovanej právnej normy jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ musí byť pri uplatnení tohto práva úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadostučinenia“.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Uznesením 5C/176/2015 na č.l.4, Rozsudkom Okresného súdu Prešov 19C/34/2015 na č.l. 5-6, Vyjadrením žalovaného na č.l. 20-23 a zistil tento skutkový stav:

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 12.1.2016, sp. zn. 19C/34/2015 vyhovel žalobe, ktorou sa právny predchodca žalovaného v tomto konaní domáhal od žalobkyne zaplatenia sumy 1.234,16 eura, v časti 863,45 eura a vo zvyšku, t.j. 370,71 eura žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd konštatoval, že Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa ustálenej praxe súdov / napr. nález Ústavného súdu ČR zo 7.mája 2009, sp.zn. I. ÚS 523/2007, uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011 č.k. IV.ÚS 55/2011-19, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.apríla 2012, sp.zn. 5Cdo 26/2011/ dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Je pravidlom, že súlad obsahu právneho úkonu s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy, bez ohľadu na to, či bol prípadne výsledkom slobodného dojednania medzi účastníkmi zmluvy, pričom v spotrebiteľskej zmluve vždy je spotrebiteľ považovaný za slabšiu stranu. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Keďže teda je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok iba na zaplatenie tej sumy, ktorá doposiaľ z poskytnutého úveru nebola uhradená a to je suma 863,45 eura s príslušnými úrokmi z omeškania od 12.1.2013, teda po uplynutí 15 dní na plnenie v zmysle zosplatennej splátky v zmysle výzvy na splatenie celého úveru. V prevyšujúcej časti súd teda žalobu zamietol.

5. Z odôvodnenie vyššie uvedeného rozsudku ďalej vyplynulo, že žalovaná (žalobkyňa v tomto konaní) s návrhom nesúhlasila a žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť, pričom poukázala na to, že ustanovenia úverovej zmluvy neobsahovali potrebné náležitosti, a tak v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., a tak je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala aj na neprijateľné zmluvy podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve s tým, že pokiaľ jej bol poskytnutý úver vo výške 1.250 eur, z ktorého doposiaľ uhradila sumu 386,55 eura, vo vzťahu k zvyšku uplatneného

nároku vznáša námietku premlčania vo vzťahu k jednotlivým splátkam do okamihu ich zosplatenia s tým, že premlčanie sa má týkať všetkých splátok splatných viac ako 3 roky od okamihu podania návrhu na súd. Ohľadom trov konania poukázala na nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 988/12 z 25.7.2012 a žiadala o trovách konania rozhodnúť podľa § 150 ods. 1 O.s.p. Prípadný dlh žiadala povoliť splatiť v splátkach vo výške 30 eur mesačne.

6. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 370,71 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Formulácia v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa: „Na súde úspešne uplatní...“ znamená aktívne uplatnenie konkrétneho porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa a to zo strany spotrebiteľa na súde, ktoré navyše musí byť úspešné, teda že súd ho akceptuje. V danom prípade to však splnené nebolo. Žalobkyňa v pôvodnom konaní namietala, že úverová zmluva neobsahovala potrebné náležitosti, a tak v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, poukázala na neprijateľné zmluvy podmienky a na premlčanie všetkých splátok splatných viac ako 3 roky od okamihu podania návrhu na súd. Súd však v konaní ani jednu z tých námietok nezohľadnil. Nikde v rozsudku nie je konštatované, aby úverová zmluva nemala potrebné náležitosti. Taktiež súd nevyhlásil neprijateľnú zmluvnú podmienku. A pokiaľ ide o premlčanie nároku tak súd dospel k záveru, že nárok bol uplatnený v trojročnej premlčacej lehote. Naopak ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súd pri rozhodovaní posúdil úroky v úverovej zmluve v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd teda v konaní 19C/34/2015 žalobu zamietol v časti 370,71 eura z iných dôvodov ako namietala žalobkyňa a teda nebola splnená jedna z podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, a preto súd žalobu zamietol.

10. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe vzniesol námietku premlčania. Súd námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je závislé od „úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ Ak pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je zákonom ustanovená určitá skutková podstata, nie je možné beh premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka počítať od momentu, kedy došlo k neoprávnenému zásahu, ale musí sa počítať od momentu, kedy nastali okolnosti vymedzené v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., pretože primerané finančné zadosťučinenie môže byť priznané len v tom prípade, ak dotknutá osoba na súde úspešne uplatnila porušenie

práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č.250/2007 Z. z.. Takýmto momentom je mala byť právoplatnosť rozhodnutia sp. zn. 19C/34/2015, t.j. dňom 5.3.2016 a teda nasledujúcim dňom začala plynúť premlčacia doba. Žaloba bola podaná na súd dňa 25.10.2017, t.j. riadne a včas.

11. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalobkyňou tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplynula.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).